

Ronald Aarsen schrijft laatste boek

‘Voordat ik gedenk te sterven’

Gerreke van den Bosch

Ronald Aarsen (78) schrijver van onder andere ‘De Kanselier’ komt onverwachts met een nieuw boek. In ‘Voordat ik gedenk te sterven’ zet hij zijn overpeinzingen over de dood op een rij. Aanleiding was de jobstijding dat een niet te genezen ziekte het einde van zijn leven inluidt.

DEVENTER - De auteur zegt niet vreselijk onder de indruk te zijn. „Ik weet dat het leven niet oneindig is. Ik heb me voorgenomen om de jaren die mij nog resten niet te gaan zitten simmen maar samen met mijn echtgenote en familie een zo gewoon mogelijk leven te leiden. Een bucket-list heb ik niet echt. Onze jaren in de diplomatieke dienst waren al rijk en welbesteed genoeg. Ik schreef daarover in mijn boek de Kanselier”, vertelt de voormalige diplomaat.

Volgens Ronald blijkt hij bij discussies in de familie over het geloof en het hiernamaals een wat afwijkende mening te hebben. „Plotseling realiseerde ik me dat in de tijd die me nog rest ik die ideeën wel eens kon uitwerken en op papier zetten. Geen lange verhandelingen maar kort en bondig. Grote stappen tussen feiten en conclusies om het niet al te ingewikkeld te maken. Vol goede moed ben ik gaan schrijven

hopend daarmee ook mijn gedachten te ordenen over wat ik aan kennis heb opgedaan en mijn vooronderstellingen uit te werken. Ik wilde voor mezelf de samenhang tussen wetenschap van het geloof en het universum helder hebben. Op basis van wetenschap en mijn geloof over de wetenschap is dit boek ontstaan. Ik

‘IK WEET DAT HET LEVEN NIET ONEINDIG IS’

pretendeer niet de wijsheid in pacht te hebben. Verre van dat. Ik zou het echter jammer vinden als na mijn overlijden mijn hersenspinsels definitief verloren zouden gaan.” Het boek is opgedeeld in twee delen. In deel 1 worden vaststaande feiten gepresenteerd. In deel 2 geeft Ronald Aarsen aan de hand van deze feiten zijn eigen reflectie. Basisge-

Ronald Aarsen schreef het boek vanuit zijn levenservaring en slechts 2 keer is er een citaat gebruikt. (foto Gerreke van den Bosch)

dachte vormt daarbij de vraag of hij in een hiernamaals gelooft. In het nawoord trekt hij de volgende conclusie. „Ik geloof zeker dat mijn brein uitdooft aan het eind van mijn leven. En daarmee sterft ook mijn karakter, mijn persoonlijkheid, mijn herinneringen en alles wat in mijn hersens

is opgeslagen. Ben ik dan een atheïst? Ik denk het wel, want ik geloof niet in een god en denk zeker dat ook goden niet bestaan. Overigens wonen in landen waar de bevolking rijk is, relatief de meeste atheïsten. In arme landen met honger en geweld daarentegen veel gelovigen. Ik ben wel een realist en

humanist die zich houdt aan wat de waarneembare wereld te bieden heeft. Toch laat ik nog een achterdeurtje open. Misschien zijn er zaken die ik niet kan waarnemen en beoordelen. Ik kan daar dan ook geen oordeel over hebben.” De vraag wat de zin van het leven is als je niet naar het hier-

namaals gaat is volgens Aarsen het leven zélf. „Beleef de goede en slechte dingen. Elke dag die je meemaakt kun je een eigen interpretatie geven. Inzicht in het goede en kwade dat ons overkomt. Als we maar goed onderscheiden wat er écht aan de hand is.” Info: www.vandorp.net